

то е била, когато е пресътрано, това е предостатъчно въз награждение, както за труда, така и за капитала.

Ако бъде озаконенъ исканиятъ отъ маслофабрикантъ уемъ — 80 ст. на кгр. семе, това би значило, че една маслобойна съ срѣдно 150,000 лв. основ. капиталъ, колкото се посочва въ изложението и при производствени разноски 65,000 лв. да си обезпечи единъ брутенъ доходъ минимумъ 184,000 лв., което значи капитала да се рентира съ 80%. Въ случая, взема се предвидъ само основния капиталъ, защото, както се посочва въ изложението, калкуляцията се прави само за небетчийските маслобойни, които не влагатъ оборотенъ капиталъ, затова и не следва да се пресмѣта рента за такъвъ.

Не отричаме, че има маслобойни, които работятъ само срещу уемъ — кюспето, тѣхния брой, обаче, съвсемъ не е 90% отъ общия брой на маслобойните, както се твърди въ изложението, а най-много 40—50%.

Трѣбва да се изтѣкне, че и производствените разноски на срѣдния типъ маслобойни, дадени въ изложението, сѫ преувеличени: по наши сведения, броя на ангажираните работници при срѣдния типъ маслобойни, особено отъ I-ва и II-ра категория, които наброяватъ 260 отъ всичко 426 маслобойни, не е 7 души въ денонощие, а най-много 3—4-ма; недопустимо е една маслобойна, която произвежда 28,000 кгр. кюспе, да разходва за гориво 15 хил. лв. Сѫщо така, преувеличени сѫ и разходите за амортизация, тѣй като тя не може да бъде повече 5—6% — при 20 годишно използвуване на машините. Въпрѣки това, ние приехме показаните въ изложението разходи за действителни.

Никакъ не е убедителенъ и довода, че съ промѣна формата на уема, ще се разстрои системата на кредитирането на маслодайната индустрия. За забелязване е, че за да подкрепятъ тезата си, какво че доходитъ на маслобойните сѫ много малки, едва-ли не работятъ на загуба, авторитетъ на изложението сѫ вземали за примѣръ маслобойни, съ годишно производство отъ 8 до 80,000 кгр. кюспе, а изключватъ отъ смѣтката предприятия, въ които се добива отъ 153 до 700 хил. кгр. Когато, обаче, става въпросъ за кредитирането и за изчисление производствените разходи — имать се, вече, предвидъ само голѣмите предприятия.

Здравиятъ разумъ не допуска, че една маслобойна, която получава 28,000 кгр. кюспе и работи изключително на небетчийски начала, има нужда отъ повече отъ 5—10 хил. лв. за ремонтъ на машините. Така, че съ нуждата отъ кредитъ за ремонтъ и оборотни срѣдства, не може да се намѣри оправдание за задържането на кюспето, което да служи като залогъ за получаването на авансъ. Нужда отъ